

Esipuhe

Kun turkkilaiset muslimit viittaavat johonkin maailmankolkkaan, jossa islam ei vielä ole saanut jalansijaa, he sanovat, että sitä maata tai kansaa ”ei ole vielä kunnioitettu islamilla”. Islam on itsetietoinen uskonto, muslimien mielestä paras jo siitä syystä, että se on uusin ja lopullinen pitkässä sarjassa ilmoituksia, jotka Jumala on islamin oman käsityksen mukaan antanut eri kansoille historian aikana. Islamia varhaisemmat ilmoitukset ovat joko unohtuneet, tai ne on vääristetty, joten islam yksin on luotettava. Islam on ihmiskunnan onni. Sillä on vastaus kaikkiin ihmiskunnan ongelmiin sekä tässä elämässä että tulevassa.

Vielä vajaa vuosisata sitten kristillisissä lähetyspiireissä saatettiin esittää ajatus, että islam on pian aikansa elänyt ja häviää edistyvän ihmiskunnan uskontojen joukosta parin sukupolven aikana. Meille ei tarvitse enää korostaa, kuinka väärässä silloin oltiin! Islam ei tule häviämään uutisistamme ja kaupungeistamme. Jokainen eurooppalainen tulee tekemisiin islamin kanssa, kiinnosti se häntä tai ei.

Islam vaatii kristityiltä, erityisesti teologeilta, vakavaa työtä, tutkimusta, tutustumista ja selvää kantaa. Islam on levinnyt siirtolaisten myötä myös Länsi-Eurooppaan (Kaakkois-Euroopassa se on ollut jo vuosisatoja) ja meille Pohjolaankin, joten kohtaamme sen konkreettisesti naapureittemme muodossa. Vaikka kristinuskosta islamiin kääntyneiden luvut maassamme eivät ole suuria, tulee seurakuntien työntekijöiden ja uskonnonopettajien eteen kysymys myös islamin arvosta ja totuudesta mahdollisena vaihtoehtona omalle uskonnollemme. Tämäkin kysely tulee lisääntymään. Koska islam on historiallisesti sukua kristinuskolle, on sen suhteen oltava erityisen huolellinen: mitä se opettaa niissä asioissa, joissa se näyttää olevan ”kristillinen” ja miten tärkeitä ovat ne opetukset ja uskonkohdat, jotka poikkeavat kristinuskosta ja ovat jopa jyrkässä ristiriidassa sen kanssa.

Suomen kielellä on onneksi saatavilla jonkun verran hyvää, luotettavaa tietoa islamista. On pidettävä ehkä onnena sitäkin, ettei meillä julkaisujen määrä ole aivan rannaton, kuten ranskan-, englannin- ja saksankielisissä maissa. *Iustitia 15* käsittää 17 islamia käsittelevää artikkeliani, joista osa on pidetty esitelminä ja luentoina. Artikkelit on kerätty vähän yli kymmenen vuoden ajalta, pari niistä on aivan viime kuukausien, syksyn 2001 tuotteita.

Minulle islam on ollut niiden ihmisten uskonto, joille olen pyrkinyt julistamaan evankeliumia ymmärrettävästi. En suhtaudu islamiin viieleästi, sillä kristittynä, pappina ja lähetyssaarnaajana joudun ottamaan islamin vakavasti. Islamin maailma monenlaisine kulttuurimuotoineen on tietenkin myös kiinnostava ja kiehtova, mutta en voi mitenkään ohittaa sitä tosiseikkaa, että islam on ennen kaikkea uskonto. Se puhuu Jumalasta, ihmisestä, synnistä ja viimeisestä tuomiosta. Minulle kristittynä ei mikään voi olla ajankohtaisempaa ja merkityksellisempää kuin tämä. Islam puhuu näistä ihmisen kaikkein tärkeimmistä asioista erilailla kuin kristinusko ja keskeisissä kohdissaan jopa voimakkaasti kristinuskon sanoman kieltäen. Jo pelkkä kohteliaisuus, saati sitten lähetyssaarnaajan tehtävä, vaativat ottamaan tämän kaiken huomioon mitä vakavimmin. Islam ei ole kiinnostava kulttuurivaihtoehto, vaan oppi, joka pitää itseään ainoana totuutena. Itse uskon toiseen totuuteen, joka sekin väittää olevansa ainoa oikea.

Yllä sanotusta johtuu, että artikkelini ovat melkein kauttaaltaan teologisia. Osa artikkeleista käsittelee kysymyksiä kristittyjen ja muslimien rinnakkain elämisestä. En käsittele islamia uskontotieteen eikä orientalismin kannalta. Olen elänyt noin puolet elämästäni Saksassa, jossa työni muslimien parissa on tapahtunut. Tämä seikka näkyy useissa artikkeleissa, samoin kuin se, että muslimit, joiden kanssa olen ollut tekemisissä, ovat yleensä olleet turkkilaisia, joiden kieli ja ajattelumaailma on minulle paljon tutumpi kuin muitten muslimien.

Koska artikkelit on kirjoitettu alun perin eri aikoina ja eri lukijakuntia ajatellen, niissä jotkut asiat toistuvat. Kullakin artikkelilla on kuitenkin oma teemansa, jonka käsittely olisi käynyt mahdottomaksi, jos kaikki kertaus olisi jätetty pois. Toivon, ettei

tämä häiritse lukijaa. Koraanin lainaukset ovat yleensä Jaakko Hämeen-Anttilan suomennoksesta.

Risto Soramies